»Jinými budovami« ve smyslu § 17 lit. a) hor. zák. sluší tedy rozuměti objekty, které majíce pojmové znaky »budovy« v obvyklém smyslu toho slova vyznačují se hodnotou hospodářskou pravděpodobně vyšší, nežli jsou obyčejné pozemky zemědělské (jako zejména role zdmi obehnané).

Že tuto kvalitu nelze upříti spornému vodojemu, jenž, maje technické náležitosti budovy, slouží zásobování celé obce pitnou vodou, nemůže býti pochybno a sluší jej tedy uznati za budovu ve smyslu § 17 a) horního zákona chráněnou. Následkem toho jsou však podle § 17 lit. d) i pozemky v okruhu méně než 38 m od tohoto vodojemu se prostírající a do vlastnictví téže obce náležející místem podle zákona z kutání vyňatým a nemohou tedy, hledíc k ustanovení § 99 hor. zákona býti vyvlastněny. Jest proto názor žal. úřadu, že zde o takovéto chráněné pozemky nejde, v rozporu se zákonem, pro kteroužto nezákonnost slušelo nař. rozhodnutí zrušiti, aniž bylo třeba zabývati se ještě dalšími námitkami stížnosti.

Č. 2828.

Státní úředníci: Příspěvek na útraty přesídlení při úředním přeložení stát. úředníka jest vyměřiti podle služného bez místního a drahotních přídavků.

(Nález ze dne 5. listopadu 1923 č. 826.)

Věc: Dr. Otto H. v L. proti ministerstvu financí o příspěvek na útraty přesídlení.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — —

Stížnost namítá, že st-l má nárok na nábytečné ve výši celého dvouměsíčního platu, t. j. služného, aktivního i drahotního přídavku, že se tudíž nař. rozhodnutí, kterým nárok tento nebyl uznán, příčí zákonu.

Základní předpisy o odškodnění v případě přeložení úředníka z moci úřední obsahuje dekret dvorní kanceláře z 13. září 1804 sb. z. pol. XXII-31. Dle tohoto dekretu přísluší náhrada za nábytek (nábytečné) úředníkům svobodným v částce jednoměsíčního, ženatým v částce dvouměsíčního služného (Besoldung).

Tomuto předpisu dostalo se vysvětlení dekretem dvor. kanc. z 12. února 1827 sb. z. pol. č. 17 sv. 55, dle něhož pro výpočet náhrady za nábytek směrodatné jest služné, včetně naturálních deputátů, které úředník trvale ustanovený posledně pobíral, avšak jen do té míry, pokud z těchto deputátů byla vyměřena taxa, a jen ohledně částky, ze které taxa vyměřena byla, ježto předpis o odškodnění v případě přeložení úředníka určuje příspěvek na přesídlení dle služného bez obmezení.

Dle tohoto předpisu přísluší vyměřiti příspěvek na přesídlení jen z vlastního služného bez omezení, z jiných služebních požitků však jen, když podléhaly taxe, kterou povinni byli úředníci platiti.

Předpisy o placení taxy doznaly postupem doby různých změn. Posléz zavedeny byly zákonem o taxách z 27. ledna 1840 sb. z. s. č. 404 taxy z propůjčení služebního místa. Zákon z 15. dubna 1873 č. 47 ř. z. stanovil v § 4, kterým rozvrženy byly systemisované příjmy státních úřed-

níků na plat a příplatek funkční neb aktivní, že předepsanou služební taxu platiti jest jen z platu, tedy nikoliv z funkčního nebo aktivního přídavku.

Předpis tento nedoznal ohledně základny, ze které služební taxu jest vyměřiti, žádné změny.

Jelikož tedy služ. taxe podléhal toliko plat a nikoliv též aktivní přídavek, tím méně pak přídavky zavedené následkem mimořádných, válkou způsobených poměrů, nelze ve smyslu cit. dekretu dvorní kanc. z 13. září 1804 při výměře příspěvků na náklady přesídlení započítati aktivní přídavek a mimořádné válečné přídavky do služného.

Nař. rozhodnutí jest proto ve shodě se zákonem . . .

Č. 2829.

Policejní právo trestní: I. Přestupku podle § 1 nařízení presidednta zem. správy polit. v Praze z 29. prosince 1921 č. 181 Sb. dopouští se i ten, kdo za platnosti tohoto nařízení zašle z Moravy vejce a máslo adresátovi v pohraničních místech v Čechách bez dopravního osvědčení. — II. K trestání jsou tu příslušny všecky okr. správy pol. v Čechách, v jichž obvodu se doprava dála.

(Nález ze dne 5. listopadu 1923 č. 858.)

Věc: Adolf B. v Novém Městě na Moravě proti zemské správě politické v Praze stran trestního nálezu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nálezem osp-é v Mladé Boleslavi z 1. října 1921, byl Adolf B., obchodník v Novém Městě na Moravě, uznán vinným přestupkem § 1 nař. presidenta zsp-é v Praze z 29. dubna 1921 č. 181 Sb., jehož se dopustil tím, že posílal do pohraničního okresu bez dopravního osvědčení vejce a máslo a odsouzen dle § 3 cit. nař. k peněžité pokutě 500 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na 5 dnů.

Rozhodnutím zsp-é v Praze z 21. září 1922 bylo odvolání st-lovo zamítnuto.

— — — Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss následujícími úvahami:

Stížnost namítá v prvé řadě, že osp v Ml. Boleslavi nebyla k rozhodování v Iní instanci místně příslušna.

Nařízení presidenta zsp-é v Praze z 29. dubna 1921 č. 181 Sb., jehož přestoupením st-l byl uznán vinným, nemá výslovného ustanovení o místní kompetenci politických úřadů první stolice, do jichž trestní pravomoci věci tyto dle § 3 spadají. Sluší se tedy říditi všeobecnou kompetenční normou, která jest dána pro trestní věci policejní vůbec v § 1 nařízení z 3. dubna 1855 č. 66 ř. z. Podle této normy jest příslušným vyšetřovati a trestati policejní přestupky okresní úřad politický toho okresu, v němž byl přestupek spáchán.

Nařízení shora uvedené předpisuje v § 1, že veškeré zásilky vajec, másla atd. docházející do stanic neb míst pohraničních tam blíže určených, tedy zásilky zmíněného zboží pro tato místa určené jsou vázány na dopravní osvědčení.